II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Ιουνίου 1985

σχετικά με ένα γαλλικό καθεστώς ενισχύσεων στη βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων, χρηματοδοτούμενο με οιονεί φορολογικά βάρη

(Το κείμενο στην γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(85/380/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέλη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, όπως προβλέπεται από το προαναφερόμενο άρθρο 93, και αφού έλαβε υπόψη της τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

Στις 5 Ιουλίου 1984, η γαλλική κυβέρνηση πληροφόρησε εκπρόθεσμα την Επιτροπή σχετικά με τρία διατάγματα τροποποιήσεως και παρατάσεως της ισχύος προϋφισταμένων καθεστώτων ενισχύσεων για τη βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων, τα οποία χρηματοδοτούνται με την επιβολή δύο οιονεί φορολογικών βαρών, που παρακρατούνται με την ίδια διαδικασία όπως και ο φόρος προστιθεμένης αξίας, επί των πωλήσεων κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων στη Γαλλία.

Με τα διατάγματα αριθ. 84/388, αριθ. 84/389 και αριθ. 84/390, που δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας στις 25 Μαΐου 1984, δημιουργήθηκε η επιτροπή ανάπτυξης και προώθησης κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων (C D P T H) και συγχωνεύτηκαν δύο προϊσχύοντα οιονεί φορολογικά βάρη βασιζόμενα στα διατάγματα αριθ. 82/1242 και αριθ. 82/1243, έναντι των οποίων η Επιτροπή είχε εκδώσει στις 20 Ιουλίου 1983 τελική αρνητική απόφαση, και τούτο με σκοπό να προβλεφθεί ένα καθεστώς ενισχύσεων για τη βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων. Τα διατάγματα άρχισαν να ισχύουν αναδρομικά από 1ης Ιανουαρίου 1984, με αποτέλεσμα η γαλλική κυβέρνηση να μην έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ.

Δυνάμει των διαταγμάτων αυτών, προβλέπεται η χορήγηση, βάσει του σχετικού καθεστώτος, ενισχύσεων ποσού 250 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων περίπου, ετησίως, εκ των οποίων ένα ορισμένο ποσό έχει ήδη προβλεφθεί για προγράμματα κοινής έρευνας, ανάπτυξης και προώθησης των προϊόντων. Τα υπόλοιπα έσοδα από τα οιονεί φορολογικά βάρη επρόκειτο να διατεθούν για μεμονωμένα μέτρα ενισχύσεως επιχειρήσεων του τομέα κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων, για επενδύσεις εκσυγχρονισμού και ορθολογικοποίησης.

Τα δύο καθεστώτα ενισχύσεων, ίσχυαν, με ορισμένες τροποποιήσεις και παρατάσεις της ισχύος τους, από το 1965 για τη βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών και από το 1969 για τα ενδύματα.

Μετά από προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω μέτρα είχαν σχεδιαστεί για την παροχή σημαντικής οικονομικής υποστήριξης στις ωφελούμενες βιομηχανίες, και μάλιστα σε τέτοια κλίμακα και με τέτοιες μορφές που να συνεπάγονται επηρεασμό του εμπορίου και νόθευση των συνθηκών του ενδοκοινοτικού ανταγωνισμού. Λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους και τη διάρκειά τους, η Επιτροπή θεώρησε ότι τα μέτρα αυτά ισοδυναμούν με ενισχύσεις στη λειτουργία. Περαιτέρω, θα μπορούσαν να συνδυάζονται με άλλα γενικά ή ειδικά μέτρα ενισχύσεως, από τα οποία μπορεί να επωφελείται η βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων πλεκτών. Τα δύο διατάγματα δεν περιείχαν διατάξεις για την αποφυγή αυξήσεων στην ικανότητα παραγωγής, και τούτο σε βιομηχανικούς κλάδους που ήδη αντιμετωπίζουν προβλήματα πλεονά-

ζουσας παραγωγής, ούτε και θέσπιζαν όρους για την εκ μέρους των ωφελουμένων επιχειρήσεων ανάληψη δεσμεύσεων για να τηρούν τους όρους που επιβάλλονται από τις κοινοτικές κατευθηντηρίους για τις ενισχύσεις στον τομέα κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι εν λόγω ενισχύσεις δεν επρόκειτο να οδηγήσουν σε κατάσταση που, από κοινοτική άποψη, να είναι επαρκής ώστε να εξουδετερώνονται τα στρεβλωτικά αποτελέσματα επί του ανταγωνισμού, καθώς και ότι οι ενισχύσεις αυτές μπορούν να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, ευνοώντας τις σχετικές επιχειρήσεις οι οποίες λειτουργούν σε ένα τομέα όπου υφίσταται υψηλός όγκος συναλλαγών και έντονος ανταγωνισμός.

Η άποψη της Επιτροπής ήταν ότι οι σχεδιαζόμενες ενισχύσεις δεν πληρούν τους αναγκαίους όρους για να τύχουν μιας των παρεκκλίσεων του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ και, κατά συνέπεια, κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ.

Με επιστολή της 30ής Ιουλίου 1984, κάλεσε τη γαλλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

II

Η γαλλική κυβέρνηση, υποβάλλοντας τις παρατηρήσεις της βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται από το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ, με επιστολή της 31ης Αυγούστου 1984, δήλωσε κατ' αρχάς ότι δεν είχαν χορηγηθεί ούτε επρόκειτο να χορηγηθούν ενισχύσεις πριν η Επιτροπή εκδώσει την τελική απόφασή της.

Ως προς την ουσία του θέματος, η γαλλική κυβέρνηση τόνισε ότι η δημιουργούμενη επιτροπή (C D P T H) δεν είχε αρχίσει τις εργασίες της και ότι οι ειδικές ρυθμίσεις των σχεδιαζομένων ενισχύσεων δεν είχαν ακόμη οριστικοποιηθεί από την επιτροπή αυτή. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των ενισχύσεων επρόκειτο να υποβληθούν στην Επιτροπή αργότερα.

Με επιστολή της 18ης Απριλίου 1985, η γαλλική κυβέρνηση υπέβαλε τις περαιτέρω παρατηρήσεις της, που είχε αναγγείλει σύμφωνα με τις οποίες οι λεπτομέρειες του σχεδιαζόμενου καθεστώτος ενισχύσεων είναι οι εξής:

— οικονομική ενίσχυση ύψους 150 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων για το 1985, υπό τη μορφή μειώσεως κατά 6 μονάδες των επιτοκίων εμπορικών δανείων ύψους 1 δισεκατομυρίων γαλλικών φράγκων για επενδύσεις σε τεχνολογικά προηγμένο εξοπλισμό,
— οι ενισχύσεις πρόκειται να αυξήσουν την παραγωγικότητα και την ποιότητα των προϊόντων με σκοπό να επιτρέψουν στο βιομηχανικό κλάδο να ανταγωνίζεται επιτυχέστερα τις εισαγωγές από χώρες με χαμηλό κόστος παραγωγής.

Επιπλέον, η γαλλική κυβέρνηση τόνισε ότι το πρόγραμμα ενισχύσεων δεν απέβλεπε στην αύξηση της συνολικής ικανότητας παραγωγής κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων, καθώς και ότι το καθεστώς ενισχύσεων είχε πολύ περιορισμένες συνολικές επιπτώσεις, ενόψει του καθαρού ισοδύναμου επιχορηγήσεως, το οποίο θα κυμαίνετο μεταξύ 4 % και 7,5 %, το πιθανότερο δε σε ποσοστό 5,5 %.

Τέλος, η γαλλική κυβέρνηση θεωρούσε ότι οι μακροοικονομικές επιπτώσεις του καθεστώτος ενισχύσεων επί του ανταγωνισμού στην ΕΟΚ ήταν σχεδόν ανύπαρκτες, καθώς τα οιονεί φορολογικά βάρη επρόκειτο να εισπράττονται από την ίδια τη γαλλική βιομηχανία.

Υποβάλλοντας τις παρατηρήσεις τους βάσει της ίδιας διαδικασίας, τρία άλλα κράτη μέλη και ένας σύνδεσμος επιχειρήσεων του σχετικού τομέα υποστήριξαν την άποψη της Επιτροπής και εξέφρασαν τη σοβαρή ανησυχία τους σχετικά με τα μέτρα ενισχύσεως. Υπογράμμισαν το γεγονός ότι η γαλλική βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων είχε ήδη στο παρελθόν τύχει σημαντικής οικονομικής υποστηρίξεως μεταξύ άλλων δυνάμει καθεστώτων ελαφρύνσεως των κοινωνικών βαρών, και ότι οι νέες ενισχύσεις επρόκειτο να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό μέσα στην Κοινότητα παρέχοντας αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα στους δικαιούχους οι οποίοι ανταγωνίζονται με άλλους κοινοτικούς παραγωγούς κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων. Περαιτέρω, τόνισαν τη θετική εξέλιξη της γαλλικής βιομηχανίας κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων στην διάρκεια των τελευταίων δύο ή τριών ετών, βάσει της οποίας έκριναν ότι οι ενισχύσεις αυτές θα ήταν τελείως αδικαιολόγητες.

III

Στους τομείς κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων υφίστανται συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών — όπως σαφώς αποδεικνύεται από τα στατιστικά στοιχεία — και ο ανταγωνισμός είναι ιδιαίτερα έντονος. Η γαλλική βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων, που παράγει περίπου το 20 % της συνολικής προστιθέμενης αξίας στους τομείς αυτούς στην ΕΟΚ συμμετέχει πολύ ενεργά στο ενδοκοινοτικό εμπόριο εξάγοντας το 30 %, περίπου, της συνολικής της παραγωγής στα άλλα κράτη μέλη.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, τα σχεδιαζόμενα μέτρα είχαν κοινοποιηθεί από τη γαλλική κυβέρνηση στην Επιτροπή με ρητή αναφορά στα άρθρα 92 και 94 της συνθήκης ΕΟΚ, αναγνωρίζοντας έτσι και κάνοντας αποδεκτό τον χαρακτήρα τους ως ενισχύσεων. Επίσης, υπολογίζοντας το καθαρό ισοδύναμο επιχορήγησης των σχεδιαζόμενων μέτρων, η γαλλική κυβέρνηση η ίδια επισημαίνει τη μείωση —όπως φαίνεται μάλλον— κατά 5,5 % του επενδυτικού κόστους που κανονικά θα έφεραν στην Γαλλία οι βιομηχανίες κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων.

Περαιτέρω, το γεγονός ότι ένα σύστημα οικονομικής ενισχύσεως εξυπηρετείται με την επιβολή τέλους που χρησιμεύει ειδικά για το σκοπό αυτό και επιβάλλεται στους ενδιαφερόμενους παραγωγούς και επιχειρήσεις δεν αλλοιώνει το χαρακτήρα του συστήματος αυτού ως ενισχύσεως, καθώς, βάσει των άρθρων 92 και 94 της συνθήκης ΕΟΚ, τέτοια μέτρα πρέπει να εξετάζονται με τον ίδιο τρόπο που εξετάζονται οι καθαυτό αποκαλούμενες ενισχύσεις. Οποιαδήποτε άλλη προσέγγιση του θέμα-

τος θα δημιουργούσε ρήγμα στην εφαρμογή του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ και θα οδηγούσε σ' ένα σύστημα συνεχών ενισχύσεων με απρόβλεπτα αποτελέσματα και δυσχέρειες όσον αφορά την αναθεώρησή του.

Στους σχετικούς με την παρούσα υπόθεση τομείς, που χαρακτηρίζονται από υψηλό όγκο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών και έντονο ανταγωνισμό, οι σχεδιαζόμενες ενισχύσεις πρόκειται να επηρεάσουν το εμπόριο και να νοθεύσουν ή να απειλήσουν με νόθευση τον ανταγωνισμό μεταξύ των κρατών μελών ευνοώντας τις γαλλικές βιομηχανίες κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων, κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ.

Στις περιπτώσεις που κρατική οικονομική ενίσχυση στηρίζει τη θέση ορισμένων επιχειρήσεων σε σύγκριση με άλλες επιχειρήσεις που ανταγωνίζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, οι τελευταίες αυτές πρέπει να θεωρούνται ότι επηρεάζονται από τη χορήγηση της ενισχύσεως.

Το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ θεσπίζει την αρχή, σύμφωνα με την οποία οι περιγραφόμενες από το ίδιο άρθρο ενισχύσεις είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Οι παρεκκλίσεις από την αρχή αυτή, που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ, δεν εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη περίπτωση λόγω του χαρακτήρα των σχεδιαζομένων ενισχύσεων οι οποίες, επιπλέον, δεν διατίθενται για την εξυπηρέτηση τέτοιου σκοπού.

Το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ αναφέρεται σε εκείνες τις ενισχύσεις που μπορούν να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Το συμβιβάσιμο με τη συνθήκη ΕΟΚ πρέπει να προσδιορίζεται στο πλαίσιο της Κοινότητας και όχι καθενός μεμονωμένου κράτους μέλους. Με σκοπό να διαφυλαχθεί η καλή λειτουργία της κοινής αγοράς, και λαμβανομένων υπόψη των αρχών του άρθρου 3 της συνθήκης ΕΟΚ, οι παρεκκλίσεις από την αρχή του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, όπως παρατίθενται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ πρέπει να ερμηνεύονται στενά, όταν εξετάζεται ένα γενικό καθεστώς ενισχύσεων ή συγκεκριμένα μέτρα ενισχύσεως.

Ειδικότερα οι παρεκκλίσεις αυτές μπορούν να εφαρμόζονται μόνο όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι μόνη της η λειτουργία της αγοράς, χωρίς την παροχή ενισχύσεων, δεν θα οδηγούσε τις υποψήφιες δικαιούχους επιχειρήσεις να υιοθετήσουν τέτοια συμπεριφορά που να συμβάλλουν στην επίτευξη ενός των στόχων κοινοτικού συμφέροντος.

Αν προβλέποντο παρεκκλίσεις σε υποθέσεις που δεν συμβάλλουν για την επίτευξη ενός τέτοιου στόχου ή όπου η ενίσχυση δεν είναι αναγκαία για ένα τέτοιο σκοπό, τούτο θα σήμαινε να παρέχονται αικαιολόγητα πλεονεκτήματα στις βιομηχανίες ή επιχειρήσεις ορισμένων κρατών μελών, των οποίων απλώς ενισχύεται η οικονομική θέση· θα σήμαινε επίσης ότι παρέχεται η δυνατότητα επιδράσεως επί των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών και ότι νοθεύεται ο ανταγωνισμός, χωρίς τούτο να δικαιολογείται κατά κανένα τρόπο από το κοινοτικό συμφέρον, όπως προβλέπεται από το άρθρο 92 παράγραφος 3.

Η γαλλική κυβέρνηση δεν ήταν σε θέση να παρουσιάσει, ούτε και η Επιτροπή να επισημάνει, κανένα στοιχείο που να δικαιολογεί το συμπέρασμα ότι οι σχεδιαζόμενες ενισχύσεις εμπίπτουν σε μια από τις κατηγορίες των παρεκκλίσεων, που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) που αφορούν ενισχύσεις με στόχο την προώθηση ή διευκόλυνση της οικονομικής ανάπτυξης ορισμένων περιοχών, θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι το βιοτικό επίπεδο στη Γαλλία δεν είναι ασυνήθως χαμηλό ούτε επικρατεί εκεί σοβαρή υποαπασχόληση κατά την έννοια της παρεκκλίσεως που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο· και λόγω του πεδίου εφαρμογής του, δηλαδή επιχειρήσεις ορισμένων οικονομικών τομέων ανεξάρτητα από την περιφέρεια εγκαταστάσεώς τους, το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων δεν αποσκοπεί στην ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών περιοχών, όπως προβλέπεται από την παρέκκλιση του τρίτου εδαφίου.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β), είναι προφανές ότι το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων δεν αποβλέπει στην προώθηση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, ή στην άρση σοβαρής διαταραχής της γαλλικής οικονομίας. Ένα καθεστώς τομεακών ενισχύσεων για τη βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων δεν είναι επαρκές για την άρση καταστάσεως, όπως αυτή που περιγράφεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β).

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) για «ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων», πρέπει να παρατηρηθεί ότι η κατάσταση της αγοράς στους σχετικούς τομείς φαίνεται να μπορεί να εξασφαλίσει, χωρίς κρατική παρέμβαση, την κανονική ανάπτυξη, καθώς και ότι οι σχεδιαζόμενες ενισχύσεις δεν μπορούν, ως εκ τούτου, να θεωρηθούν ότι «διευκολύνουν» την ανάπτυξη, εφόσον βέβαια η ανάγκη χορηγήσεως της ενισχύσεως αξιολογείται από την άποψη της Κοινότητας, μάλλον, παρά από την άποψη ενός μεμονωμένου κράτους μέλους.

Η εξέταση των πρόσφατων εξελίξεων και της παρούσας καταστάσεως των σχετικών κοινοτικών βιομηχανιών, αποδεικνύει ότι οι επιχειρήσεις στους τομείς αυτούς είναι περισσότερο ανταγωνιστικές σήμερα, απ' ότι στο παρελθόν. Μετά από ορισμένα έτη στη διάρκεια των οποίων ήταν έκδηλες οι ζημίες που είχαν υποστεί οι βιομηχανίες κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων στην Κοινότητα και είχε παρατηρηθεί σε ευρεία κλίμακα κλείσιμο των μονάδων παραγωγής και μείωση του εργατικού δυναμικού, λόγω της γενικότερης υφέσεως στην αγορά και των αυξανόμενων εισαγωγών από χώρες με χαμηλό κόστος παραγωγής, οι εν λόγω βιομηχανίες ευρίσκονται τώρα σταθερά στο δρόμο της ανάκαμψης. Στη διάρκεια του 1984 και τις αρχές του 1985, είχε γίνει ολοένα περισσότερο σαφές ότι η πλειοψηφία των επιχειρήσεων του βιομηχανικού κλάδου σε όλη την Κοινότητα, είχαν επιτύχει τους στόχους αναδιάρθρωσης και είχαν ανακτήσει σε μεγάλο βαθμό το απαιτούμενο επίπεδο ανταγωνιστικότητάς τους, ώστε να εξασφαλίζε-

ται η οικονομική επιτυχία και η βιωσιμότητά τους στην ευρωπαϊκή αγορά κλωστοϋφαντουργικών. Τούτο έγινε δυνατό λόγω της αναπτύξεως βελτιωμένων μεθόδων εμπορίας και διαχείρισης, ενός φάσματος προϊόντων υψηλής ποιότητας, και της εφαρμογής μιας νέας γενεάς τεχνολογικά προηγμένου εξοπλισμού.

Ως εκ τούτου, οι ειδικές ενισχύσεις για την υποστήριξη των βιομηχανιών κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων στην κοινότητα είναι, κατ'αρχήν, αδικαιολόγητες πλέον, και, ειδικότερα, οποιοδήποτε νέο τομεακό πρόγραμμα ενιχύσεων για τις βιομηχανίες αυτές θα αποτελούσε απλώς ένα βοηθητικό μέτρο προς το εθνικό συμφέρον του κράτους μέλους, που θα σχεδίαζε ένα τέτοιο καθεστώς, θα μετέθετε τα συνεχιζόμενα διαρθρωτικά προβλήματα και τα προβλήματα ανεργίας από ένα κράτος μέλος σε άλλο στο πλαίσιο της κοινότητας και, επιπλέον, δεν θα πληρούσε τους όρους που προβλέπονται από τις κοινοτικές κατευθυντήριες για ενισχύσεις στη βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών.

Το σχέδιο της γαλλικής κυβέρνησης δεν αποδεικνύει την ύπαρξη οποιουδήποτε προβλήματος που να αφορά ειδικά τις γαλλικές επιχειρήσεις κλυστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων.

Ορισμένοι μάλιστα σημαντικοί δείκτες αποδεικνύουν, ειδικότερα για τη γαλλική βιομηχανία κλυστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων, την πρόσφατη αναδιάρθρωσή της και τη θετική οικονομική και χρηματοπιστωτική εξέλιξη που εμφανίζει. Οι επενδύσεις αυξήθηκαν κατά 38 % μεταξύ 1981 και 1983 έναντι του μέσου όρου που εμφάνισε σαν σύνολο η βιομηχανία στη Γαλλία, ήτοι 9 %. Επίσης, οι επενδύσεις ως τμήμα του κύκλου εργασιών αυξήθηκαν από 2,6 % σε 4 %, που και πάλι ευρίσκεται σαφώς υψηλότερα από το μέσο βιομηχανικό δείκτη. Τα καθαρά κέρδη έχουν εμφανίσει ανάκαμψη και σημαντική βελτίωση σε σχέση με τα προηγούμενα έτη, με αποτέλεσμα σημαντικά βελτιωμένο συντελεστή αυτοχρηματοδότησης. Παρά τις συνεχιζόμενες πιέσεις από τις εισαγωγές με προέλευση χώρες χαμηλού κόστους, η παραγωγή παραμένει σταθερή ή και αυξάνεται στους περισσότερους υποτομείς του βιομηχανικού κλάδου. Οι συνολικές εξαγωγές κλωστοϋφαντουργικών αυξήθηκαν κατά 18 % το 1984, με αποτέλεσμα να εξάγεται το 46 % της παραγωγής. Από το 1981 οι συντελεστές αυξήσεως των εξαγωγών υπερβαίνουν κατά αρκετές μονάδες % τους αντίστοιχους συντελεστές εισαγωγών.

Όλοι οι ανωτέρω δείκτες ενισχύουν σοβαρά την άποψη ότι έχουν αρθεί οι προηγούμενες πιέσεις και ότι η κατάσταση συνεχίζει να βελτιώνεται. Αποτέλεσμα αυτού είναι ότι η παρούσα κατάσταση της γαλλικής βιομηχανίας κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων είναι τέτοια που να επιτρέπει στις επιχειρήσεις να επενδύουν χρησιμοποιώντας τους δικούς τους οικονομικούς πόρους, χωρίς την παροχή κρατικών ενισχύσεων.

Επιπλέον, η μαζική αναδιάρθρωση και αντικατάσταση του εξοπλισμού, καθώς και η αυξνόμενη εφαρμογή της πλέον πρόσφατης διαθέσιμης τεχνολογίας έχουν καταστήσει τη γαλλική βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων περισσότερο παραγωγική και αποτελεσματική και περισσότερο ικανή να κατασκευάζει προϊόντα υψηλής ποιότητας και, έτσι, να είναι ανταγωνιστική σε διεθνές επίπεδο.

Περαιτέρω, ο ρυθμός μειώσεως των θέσων απασχολήσεως έχει σημαντικά επιβαρυνθεί και ευρίσκεται —για την περίοδο 1981 έως 1983— στο επίπεδο του μείον 3,8 %, έναντι του κοινοτικού μέσου όρου για την βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων μείον 10,2 %.

Θα πρέπει, επίσης, να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι σχετικές βιομηχανίες της Γαλλίας, στη διάρκεια μεγάλου αριθμού ετών, έτυχαν σημαντικής οικονομικής δημόσιας υποστήριξης, είτε μέσω γενικών, περιφερειακών είτε, ακόμη, και ειδικών καθεστώτων ενισχύσεων, πράγμα που συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό στην θετική εξέλιξη που περιγράφεται ανωτέρω. Στη διάρκεια της περιόδου 1982 έως 1984 και μόνο, οι βιομηχανίες αυτές έτυχαν οικονομικής ενισχύσεως που ανήρχετο στο ποσό των 3,5 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων.

Περαιτέρω, το σχεδιαζόμενο πρόγραμμα ενσχύσεων υπό την περιγραφόμενη ανωτέρω κατάσταση, μειώνοντας κατά τεχνητό τρόπο το επενδυτικό κόστος των εταιρειών στους σχετικούς τομείς, θα εξασθενίσει την ανταγωνιστική θέση άλλων παραγωγών της κοινότητας και, κατά συνέπεια θα έχει ως αποτέλεσμα τη νόθευση του ανταγωνισμού και τη συμπίεση των τιμών εις βάρος άλλων παραγωγών οι οποίοι μέχρι σήμερα έχουν επιβιώσει χάρη στην αναδιάρθρωση, την παραγωγικότητα και τις ποιοτικές βελτιώσεις που έχουν αναλάβει να πραγματοποιήσουν με δικούς τους πόρους, με αποτέλεσμα να υπάρχει επίσης κίνδυνος να αποσυρθούν από την αγορά. Καθώς ένα ποσοστό 30 % της παργωγής των βιομηχανιών κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων, που προβλέπεται να ενισχυθούν, εξάγεται στα άλλα κράτη μέλη, είναι μάλλον απίθανο, σε μια κατάσταση που η ζήτηση αυξάνεται μόνο με αργούς ρυθμούς, να παραμείνουν άθικτες οι συνθήκες του εμπορίου.

Επιπλέον, το σχέδιο της γαλλικής κυβερνήσεως να χορηγήσει ενίσχυση στις βιομηχανίες κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων ισοδυναμεί, περίπου, με καθεστώς ενισχύσεως για γενικές επενδύσεις και εκσυγχρονισμό του υφιστάμενου εξοπλισμού στον τομέα αυτό, κατηγορία ενισχύσεων για την οποία η Επιτροπή έχει πάντοτε εκφράσει τις επιφυλάξεις της, ειδικότερα, ενόψει των κατευθυντηρίων που εξέδωσε το 1971 και 1977, σχετικά με τις ενισχύσεις στη βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών. Βάσει του σημερινού σχεδίου, δεν απαιτείται από τις επιχειρήσεις η πραγματοποίηση κανενός είδους αναδιάρθρωσης, και το εν λόγω καθεστώς δεν εξασφαλίζει τον απαιτούμενο βαθμό επιλεκτικότητας των επενδύσεων, πράγμα που, κατά συνέπεια, μπορεί απλώς να συνεπάγεται την αντικατάσταση του υφιστάμενου εξοπλισμού και άρα την επέκταση των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων.

Επιπλέον, η περιγραφή των γενικών στόχων του καθεστώτος ενισχύσεων δεν είναι αρκετά σαφής και ελλείπουν οι ποσοτικοί στόχοι, όσον αφορά την ικανότητα παραγωγής, την απασχόληση και την αναδιάρθρωση, πράγμα που καθιστά σχεδόν αδύνατο για την Επιτροπή να αξιολογήσει το καθεστώς εκ των προτέρων με γνώμονα την προκύπτουσα νόθευση του ανταγωνισμού.

Το γαλλικό σχέδιο δεν περιλαμβάνει καμία αναφορά ως προς την επιλεκτική προσέγγιση των διαφόρων υποτομέων και δεν ορίζει τα κριτήρια που θα χρησιμοποιηθούν για τον έλεγχο της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων.

Στο ίδιο σχέδιο δεν περιλαμβάνονται διατάξεις, όσον αφορά την ταυτόχρονη και εναλλακτική εφαρμογή διαφόρων προγραμμάτων ενισχύσεων υπέρ των εν λόγω βιομηχανικών κλάδων και η δυνατότητα να ενισχύονται επιχειρήσεις που δεν μπορούν να τύχουν ενισχύσεων, βάσει του εν λόγω προγράμματος, θα εξουδετερώσει το μικρό βαθμό επιλεκτικότητς που υπάρχει όσον αφορά την υπόδειξη των επιχειρήσεων που πρέπει να ενισχυθούν, σύμφωνα με τον τύπο της σχεδιαζόμενης επενδύσεως, εντείνοντας έτσι τα αποτελέσματα του προγράμματος ενισχύσεων.

Επίσης, η ταυτόχρονη και σωρευτική εφαρμογή άλλου υφιστάμενου προγράμματος ενισχύσεων μαζί με την ενίσχυση που μπορεί να διατεθεί βάσει του παρόντος τομεακού προγράμματος, θα αυξήσει την ένταση των χορηγούμενων ενισχύσεων για συγκεκριμένες επενδύσεις και, έτσι, θα εντείνει επίσης τις αρνητικές επιπτώσεις των σχεδιαζομένων ενισχύσεων.

Είναι, άρα, προφανές ότι το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων δεν συμβιβάζεται με τους στόχους που ορίζονται από τις κοινοτικές κατευθυντήριες για τις ενισχύσεις στις βιομηχανίες κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων.

Η γαλλική κυβέρνηση τονίζει ότι το καθαρό ισοδύναμο επιχορηγήσεως που θα προκύπτει από την εφαρμογή του καθεστώτος ενισχύσεων θα είναι μάλλον 5,5 % έναντι των συνολικών επενδύσεων της βιομηχανίας και θεωρεί ότι η σχετική ένταση των ενισχύσεων θα έχει πολύ περιορισμένες επιπτώσεις επί του ανταγωνισμού.

Ενώ σε σύγκριση με άλλες ενισχύσεις που έχουν παλαιότερα χορηγηθεί από τη γαλλική κυβέρνηση στη βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων, η ένταση του σημερινού σχεδιαζόμενου καθεστώτος ενισχύσεων μπορεί όντως να είναι περιορισμένη, τούτο δεν σημαίνει παρά ταύτα, ότι οι σχεδιαζόμενες ενισχύσεις θα πρέπει να χορηγηθούν για τη διευκόλυνση των επενδύσεων, πράγμα που μειώνει το κόστος που κανονικά θα έπρεπε να προβλεφθεί στους ισολογισμούς των σχετικών επιχειρήσεων. Σε μια αγορά όπου ο όγκος των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών είναι σημαντικός, κάθε ενίσχυση, οποιουδήποτε ύψους ή εντάσεως και, ειδικότερα, ενισχύσεις με ένταση της τάξεως 5,5 % καθαρού ισοδύναμου επιχορηγήσεως, νοθεύει ή απειλεί με νόθευση τον κανονικό ανταγωνισμό, επειδή οι εταιρείες που δέχονται ενίσχυση λαμβάνουν βοήθεια από εξωτερικές πηγές που δεν διοχετεύεται και στους ανταγωνιστές τους. Η ειδική ένταση του 5,5 %, ενδεχομένως, να μην αποτελεί πολύ μεγάλο ποσοστό των συνολικών χρηματοδοτικών πόρων μιας επιχειρήσεως, αλλά η ενίσχυση είναι αξιοσημείωτη σε σχέση με το συνολικό επενδυτικό κόστος μιας εταιρείας που ωφελείται από το σχεδιαζόμενο καθεστώς ενισχύσεων.

Όσον αφορά το επιχείρημα της γαλλικής κυβέρνησης σχετικά με τις μακροοικονομικές επιπτώσεις του σχεδιαζόμενου καθεστώτος ενισχύσεων, ότι δηλαδή αυτές θα είναι σχεδόν ανύπαρκτες, θα πρέπει να τονιστεί ότι η ανταγωνιστικότητα προσδιορίζεται στο επίπεδο της επιχειρήσεως και ότι οι σχεδιαζόμενες ενισχύσεις θα επιτρέψουν στις ωφελούμενες από αυτές επιχειρήσεις να μειώσουν σε σημαντικό βαθμό το επενδυτικό κόστος τους και, κατά συνέπεια, να τροποποιήσουν τον υπολογισμό των τιμών τους.

Ενόψει όλων των προαναφερόμενων σημείων του σκεπτικού, συμπεραίνεται ότι οι σχεδιαζόμενες ενισχύσεις, βάσει του σχετικού καθεστώτος ενισχύσεως των βιομηχανικών κλάδων κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων στη Γαλλία, ευνοώντας τις επιχειρήσεις των σχετικών τομέων, των οποίων η θέση στην αγορά δεν θα εξαρτάται πλέον αποκλειστικά από την αποδοτικότητά τους, τις επιδόσεις και τις δυνάμεις τους, πρόκειται να χορηγηθούν αποκλειστικά με γνώμονα το εθνικό συμφέρον του σχετικού κράτους μέλους και δεν θα συμβάλουν για την επίτευξη τέτοιων εξελίξεων που, από κοινοτική άποψη, να είναι επαρκείς για να εξουδετερώσουν την προκύπτουσα στρέβλωση του εμπορίου.

Κατά συνέπεια, το εν λόγω σχέδιο ενισχύσεων δεν πληροί τους αναγκαίους όρους για την εφαρμογή μιας των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά, βάσει του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ, η ενίσχυση για τις επιχειρήσεις κλωστοϋφαντουργικών και ενδυμάτων που θεσπίστηκε με τα διατάγματα αριθ. 84/388, 84/389 και 84/390 που δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας στις 25 Μαΐου 1984 και της οποίας οι ειδικές ρυθμίσεις εφαρμογής κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή με επιστολή της 18ης Απριλίου 1985· η Γαλλική Δημοκρατία οφείλει να μη θέσει σε εφαρμογή το σχέδιό της αυτό.

Άρθρο 2

Η Γαλλική Δημοκρατία οφείλει να πληροφορήσει την Επιτροπή εντός δύο μηνών από της ημερομηνίας κοινοποιήσεως της παρούσας αποφάσεως, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί με αυτήν.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 5 Ιουνίου 1985.

Για την Επιτροπή

Peter SUTHERLAND

Μέλος της Επιτροπής